

Nr 80.

Av herr Wagnsson, angående lektorn G. Montelins uppflyttning i löneklass.

I konseljen den 6 augusti 1942 utnämndes förutvarande lektorn vid folkskoleseminariet i Uppsala G. Montelin, vilken alltsedan år 1921 varit av Kungl. Maj:ts förordnad, enligt biografförordningen femårsvis, till ordinarie granskningsman vid statens biografbyrå, till lektor vid Högre realläroverket å Norrmalm med tillträde den 15 augusti s. å. Han placerades därvid i lägsta (27) löneklassen som lektor.

Redan då Montelin den 31 oktober 1919 erhöll sin utnämning till lektor vid folkskoleseminariet i Uppsala, placerades han i den andra (28) löneklassen, varför hans nuvarande löneplacering måste te sig som en degradering.

När Montelin, som under år 1920 tjänstgjort som vikarie vid statens biografbyrå, i december 1920 erbjöds Kungl. Maj:ts förordnande som ordinarie granskningsman från och med den 1 januari 1921, ingav han till ecklesiastikdepartementet en ansökan om tjänstledighet från sitt lektorat under den tid, som förordnandet som granskningsman komme att räcka. Denna ansökan blev emellertid av dåvande ecklesiastikministern avslagen, varigenom Montelin nödgades begära avsked från lektoratet för att kunna uppehålla nämnda Kungl. Maj:ts förordnande. Enär en liknande ansökan från dåvarande seminarielktor Marie-Luise Gagner vid tiden för hennes förordnande som granskningsman vid statens biografbyrå år 1911 blivit beviljad, kunde det tyckas, att i enlighet med detta prejudikat starka skäl förefunnits att tillmötesgå Montelins analoga ansökan.

Därest Montelin erhållit denna samma förmån — som rätt och billigt varit — hade denne år 1927, då statens biografbyrås hela personal, *med undantag för andre och tredje granskningsmännen*, sattes på ordinarie lönestat, kunnat träda tillbaka till lektoratet i Uppsala, i likhet med vad lektor Gagner efter ej fullt fyra års tjänst vid statens biografbyrå gjorde.

I detta sammanhang bör nämnas, att Montelin, när han den 1 januari 1921 erhöll Kungl. Maj:ts förordnande som ordinarie granskningsman, av vederbörande myndighet tillförsäkrades att inom kort bliva överflyttad på ordinarie lönestat samt garanterades att ej komma att lida någon minskning i sina löneförmåner som lektor. Intetdera har emellertid infriats, varför han från och med 1927 lidit en avsevärd minskning i sitt arvode i jämförelse med lektorlönen i högre löneklass.

Från avslaget på Montelins ansökan om tjänstledighet i december 1920

härleder sig även utgången av ärendet angående hans uppflyttning i högre löneklass, såsom en skälig kompensation för hans löneminskning under åren 1927—1942.

Hade Montelins ansökan om tjänstledighet år 1920 — som rätt och billigt varit — beviljats, hade Montelin automatiskt uppflyttats i denna högre löneklass, i likhet med lektor Gagner eller de läroverkslärare, som i och för annat Kungl. Maj:ts uppdrag åtnjuta tjänstledighet från sin läroverkstjänst. Varken Montelins föregående tjänstgöring vid h. allm. läroverk under åren 1910—1920 såsom ordinarie eller hans närmare 22 års väl vitsordade tjänst som ordinarie granskningsman har ansetts kunna motivera hans uppflyttning i den högsta löneklass, som en lektor intjänar efter 12 år.

På grund av de tämligen unika omständigheter, som ej kunna skapa något slags prejudikat för framtiden, torde det näppeligen kunna anses obilligt, därest Kungl. Maj:t täcktes i detta fall begagna sig av den dispensation från 1939 års förordning, som Kungl. Maj:t har i sin hand. Av bilagda utlåtande från kungl. lönenämnden, som i ärendet åtsports, framgår, att denna med åberopande av stadgandet i 8 § 3 momentet a) civila avlöningsreglementet, tillstyrkt Montelins ansökan i så måtto, att denna föreslår, att Montelin, i analogi med gällande »sneddningsregler», vid befordran till ordinarie tjänst inom högre grad, förklaras berättigad att, räknat från och med den 15 augusti 1942, åtnjuta lön efter 29 löneklass.

Det kan också förtjäna påpekas, att genom Montelins 22-åriga verksamhet som ordinarie filmgranskare i form av överskottsmedel från statens biografbyrå statsverket tillförts en summa, som kan anslås till flera hundratusen kronor.

Med åberopande av kungl. lönenämndens yrkande och på grund av de ovan anförda omständigheterna får undertecknad härmed hemställa,

att lektor Montelin uppflyttas i den högre löneklass för
lektorer, som han efter 32 års väl vitsordad ordinarie stats-
tjänst må anses vara berättigad att erhålla.

Stockholm 22 januari 1943.

Ruben Wagnsson.